

mue og blive satte i Skat og ere myndige og raadige over deres Bo, opfyldte de Krav i Retning af Selvstændighed, som med Rimelighed kan stilles. Og naar det saa, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) har oplyst, kun er 5000 Kvinder i Kjøbenhavn af en Kvindefolkning paa — hvor mange skulle vi sige? vel 250,000 — altsaa et Par Procent, vi skulle give Valgret, saa synes jeg egentlig ikke, vi kunne være karrige og komme og stille Regler op om, at gift Kone skal være repræsenteret af sin Mand. Og i øvrigt, dette med at Kvinderne skulle være selvstændige, tror jeg ikke, man skal komme ind paa; men lad det eventuelle Udvalg faa Syn paa, om det kan give en brugelig Definition af „selvstændige Kvinder“, saa skal jeg ikke have noget mod det.

Idet jeg formoder, at det er Meningen, at der skal nedsættes et Udvalg, maa jeg maaske faa Lov til at henlede Opmærksomheden paa en enkelt Sætning, som jeg oprigtig talt ikke forstaar, og som dog vistnok maa gøres tydeligere. Der staar i § 22, at alle de for hver Kandidatliste afgivne Stemmer skulle sammenlægges, og saa staar der: „Hver Listes Stemmatal divideres derpaa med 1, 2, 3 o. s. v.“ De skulle divideres med 1, 2, 3 o. s. v.! Jeg tillader mig at sige, at jeg forstaar det slet ikke. Dividerer man med 1, faar man jo det samme Tal! (Koch: Jo, det er rigtigt). Hvis det er rigtigt, vil jeg anbefale Udvalget at finde et klarere Udtryk, saa man ved, hvad dermed menes.

I øvrigt kan jeg kun anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette Ting. Det vilde være overordentlig glædeligt, om der kunde opnaas Enighed om denne Lov.

Gustav Hansen: Jeg vil blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af, at jeg mulig er bleven misforstaaet paa et enkelt Punkt. Jeg sluttede mig i meget væsentlige Ting til det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) navnlig deri, at han, som han udtalte, kunde acceptere denne Nedgang fra 1000 til 800 Kr.; men han udtalte ikke, at han var fornøjet med denne Forandring. Jeg vil præcisere dette som mit Standpunkt. Jeg er ingenlunde fornøjet dermed, men jeg vil dog kunne tænke mig at gaa med dertil. Jeg fremkommer med disse Bemærkninger, fordi det lod til, at en æret Taler havde opfattet det, som om saavel jeg som det ærede 11te kongevalgte Medlem betragtede det som et Gode, at denne Nedgang fandt Sted. Det

har jeg i alt Fald for mit Vedkommende ikke paa nogen mulig Maade ment.

Neergaard: Det er et enkelt Udtryk af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som har kaldt mig frem. Det ærede Medlem synes at være meget utilfreds med den nuværende Valgmaade i Købstadkommunerne og Sognekommunerne. Det ærede Medlem udtalte, at det er en Valgmaade, som skabte Mistillid. Jeg vil ærlig talt sige, at jeg ser ikke rettere, end at i og for sig er Indførelsen af Forholdstaltvalg akkurat det samme. Deri ligger jo netop den Mistillid til Vælgerkorpset, at man gaar ud fra, at det ikke vil lade alle mulige forskellige Interesser blive repræsenterede, men benytte Majoriteten brutalt. Men jeg maa i det hele taget bestemt protestere imod, at der er nogen Grund til at udtale sig saa skarpt mod den nuværende Valgmaade. Jeg kan derfor ogsaa takke den højtærede Minister for hans Udtalelser om, at det, det kommer an paa her, var at man skulde tage Loven, hvis det skulde vise sig, at den var til Fordel for de konservative Interesser, men om den er det, er i høj Grad tvivlsomt. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han klart og tydeligt har sagt, at det ikke i og for sig var Meningen, at noget andet skulde følge efter, og det vil jeg tillade mig bestemt at udtale — jeg haaber, at en stor Del af dette Ting vil være enig med mig —, at skulde Majoriteten i Landstinget gaa med til denne Lov, ligger deri ikke nogen som helst Antydning af, at vi ønske ogsaa at forandre Valgmaaden paa Landet.

Vi holde bestemt paa, at den Valgmaade, vi have i Købstæderne og paa Landet, er naturlig og retfærdig. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Mundberg) i hans Udtalelser om, hvem der er mest interesseret i at styre Pengene o. s. v., men jeg siger, det, man forlanger, er, at de, som betale mest Skat, ogsaa skulde have Ret til at være med til at bestemme, hvorledes de skulle bruges. Det er den eneste sunde og fornuftige Finanspolitik. Det er derfor, vi holde paa den nuværende Maade at vælge Sogneraadene paa. Det er den eneste Maade, hvorpaa man fuldstændig kan betrygges. Det er en Udtalelse, jeg gerne vilde fremkomme med, og jeg haaber, at Majoriteten i Landstinget er enig med mig, og jeg er for Resten temmelig overbevist om, at en stor Del af det ærede 1ste Medlem for 7de Kredsens Vælgere ogsaa er enig med mig i dette Punkt, og at det nok skal